

Kuva: Heikki Eeronheimo

Luonnehdinta

Lapinhilpi on monivuotinen, kasvullisesti leviävä kookas heinä. Se muodostaa laajahkoja, tiheitä tai epäyhtenäisiä kasvustoja. Korsi on tanakka ja lehdet ovat lyhyet, lyhytkärkiset ja sinivihreät. Suppea, jäykän pysty, tumman sinipunaisen värityksen vallitsema röyhy kohoaa reilun puolen metrin korkeuteen. Sinipunaisuus usein katkaisee korrenkin sinivihreyden lehtitupissa ja röyhyn alla. Lajin saattaa sekoittaa ruokohelppiin (*Phalaris arundinacea*) tai lapinkastikkaan (*Calamagrostis lapponica*), mutta kaleita pidemmät ulkohelpeet erottavat lapinhilven molemmista. Lapinhilpi kukkii heinäkuussa. Siementuotanto on ilmeisesti heikkoa, mikä rajoittaa suvullista leviämistä.

Elinympäristö ja levinneisyys

Lapinhilpi kasvaa turve- tai muta-alustalla lähteisillä, tihkuisilla tai tulvaisilla paikoilla. Se näyttää viihtyvän sekä karuilla että suhteellisen runsasravinteisilla alustoilla. Suomessa lapinhilpi on ollut aina harvinainen. Nimensä mukaisesti sitä esiintyy vain Lapissa. Kaikki tunnetut esiintymät rajoittuvat Kittilään, Sallaan ja Sodankylään. Kittilä on lajin läntisin esiintymispaikka Euroopan unionin alueella. Lajin kasvupaikkavaatiimuksia ja harvinaisuuden syitä ei tunneta.

Nykytila ja uhkatekijät

Lapinhilpin esiintymät sijaitsevat kaukana asutuksesta suojelualueilla tai Metsähallituksen hallinnassa olevilla valtionmailla. Sen kasvupaikoilla ei ole välittömiä uhkia. Viime vuosikymmeninä tehdyissä seurannoissa esiintymien tilan on todettu säilyneen vakaana.

Hoitosuosituks

Lapinhilpin kaikki tunnetut kasvupaikat ovat luonnon-tilaisia, eikä hoitotoimia tarvita. On kuitenkin varmistettava siitä, että kasvupaikkojen vesitalous säilyy muuttumattomana myös tulevaisuudessa.

Lähteet

- Ilmonen, J., Rytteri, T. & Alanen, A. (toim.). 2001. Luontodirektiivin kasvit ja selkärangattomat eläimet – Suomen Natura 2000 -ehdotuksen luonnontieteellinen arviointi. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 510. 177 s.
- Kurto, A. 1997. Lapinhilpi – ryssgräs. Teoksessa: Rytteri, T. & Kettunen, T. (toim.). Uhanalaiset kasvimme. Suomen ympäristökeskus ja Kirjayhtymä Oy, Helsinki. S. 67.
- Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005. Suuri Pohjolan kasvio. Suom. Vuokko, S. & Väre, H. Tammi, Helsinki. 928 s.